

Ramsar w Tatrach

Ramsar, a właściwie konwencja ramsarska, to międzynarodowy układ dotyczący ochrony obszarów wodno-błotnych. Oprócz ochrony samych siedlisk szczególny nacisk kładzie się na ochronę ptactwa wodnego. Dotychczas konwencja została ratyfikowana przez 169 krajów, na których terenie wyznaczono 2301 obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu. Obszary te pokrywają łącznie 225 652 343 ha. Polska jest stroną konwencji ramsarskiej od 1978 r. W naszym kraju wyznaczono dotąd 16 obszarów wodno-błotnych.

Karpaty do niedawna były białą plamą na mapie polskich (i nie tylko) obszarów Ramsar. Dlatego też nasz kraj, będący członkiem regionalnej inicjatywy dotyczącej obszarów wodno-błotnych w Karpatach (CWI), w 2014 r. podjął starania na rzecz zgłoszenia do sieci cennych polskich obszarów karpaccich. Wytypowano m.in. Tatrański Park Narodowy. Ostatecznie z terenu polskich Tatr zaproponowano dwa obszary: „Polodowcowe stawy Tatrańskiego Parku Narodowego” oraz „Torfowiska Tatrańskiego Parku Narodowego”. Po kilkuletniej procedurze aplikacyjnej, 9 maja 2018 r. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska poinformowała, że na liście obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu zostały opublikowane obydwie tatrańskie obszary. Ponadto na listę Ramsar wpisano jeszcze znajdujący się na Podhalu rezerwat przyrody Bór na Czerwonym.

Więcej o konwencji i nowych tatrańskich obszarach napiszemy niebawem na łamach kwartalnika „Tatry”.

Paweł Kauzał, Antoni Zięba

Zespół Badań i Monitoringu TPN